

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 50. Celeberrimi hujus Cardinalis opera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67326)

Sæc. XVII.

A.C. 1618.

§. L.

Celeberrimi hujus Cardinalis opera.

Nunquam dignius commendari valet *Dupin. nou-*
 hic *Cardinalis*, quam recensendo *vell. Bibl.*
dignissima tanto Authore opera, quæ *des Auth.*
tum typis vivens mandavit, tum post- *Eccles. t. 17.*
huma reliquit, tot vere *miraculorum pa-* *Abrege de*
trator, *quot voluminum Scriptor Perro-* *l'Hist. Eccl.*
nius, *cujus post obitum omnia ejus-*
dem Authoris opera in tres majoris for-
mæ tomos collecta Parisiis anno mille-
simo sexcentesimo vigesimo, & biennio
post iterum typis fuere edita: Horum
tomus prior complectitur vastissimum
tractatum de Eucharistia & transubstan-
tiatione contra Plessium Mornæum Cal-
vinistam, ubi hoc argumentum solidif-
sime pertractans, *hæreticorum*, *præ-*
cipue illorum, qui in sui erroris defen-
sionem Sancti Augustini testimonia al-
legant, *objectis respondet*. Alter to-
mus continet responcionem ad difficul-
tates propositas a Jacobo I. Angliæ
Rege, quem Perronius tanquam Prin-
cipem omnibus numeris absolutum *Epist. Per-*
commendabat, nilque præter *Catholici ron. ad Ca-*
prærogativam eidem deesse afferebat; *Saub. die 15.*
cum ergo Rex se hoc titulo haud pri- *Jul. ann.*
vandum censeret, eoquod cuncta ad
salutem necessaria juxta veterum mo-
rem

Sæc. XVII. rem crederet, hinc Perronius datis ad
A. C. 1618. Casaubonum literis declarabat, quod

nomen *Catholici* non cujuscunque fidei,
fed communionis signum sit, & præter
necessaria etiam utilia ad salutem, &
generaliter omnia per Ecclesiam saltem
primorum quatuor Conciliorum tempo-
re definita & tradita credere oporteat,
ad hoc tamen, ut Patres circa quem-
dam fidei articulum unanime suffra-
gium tulisse dicantur, haud necesse sit,
ut singuli eundem stabiliant, sed suffi-
ciat, quod ex cujusque Nationis præ-
cipuis nullus contrarium propugnarit,
sed illum articulum tanquam commu-
nem Ecclesiæ doctrinam teneat. Ex
his inferebat Perronius, quod Sectarii
non credant ea, quæ omnes antiqui
Patres universim & unanimiter tenu-
runt, & tanquam necessaria credide-
runt: Ad has Peronii literas Casaubo-
nus Jacobi Regis nomine respondit Car-
dinali, qui tamen per sex libros solidissime
diluendo cuncta, quæ calamo fa-
tis infirmo objecerat hic Calvinista, huic
denuo obtrudit, quod Sancti Patres
per Ecclesiam non intellexerint cætum
omnium sectarum, & Christianarum
Societatum, sed Societatem distinctam,
semper visibilem, & ceteris omnibus
eminentem, quæ ab Apostolorum ævo
nunquam nec in fide, nec in commu-
nione

nione, aut visibilitate sua fuit interrup- Sæc. XVII.
ta. Quoniam vero Rex per Cesa- A.C. 1618.
num loquens, Ecclesiam Romanam a
veteri dissensisse reposuit, eoquod illa
nunc I. in Ecclesiæ Officio idiomate
incognito utatur, & Sacræ Scriptu-
ræ lectionem prohibeat II. non per-
mittat usum Calicis III. Missæ priva-
tæ in ea celebrentur. & IV. Imag-
nes Sanctorum colantur. Ad primum
respondit Perronius: quod etiam Ec-
clesia Græca non in lingua vulgari, Sy-
nagogæ in idiomate hebraico Judæis
incognito, Turcæ & Persæ in lingua
Arabica a vulgo non cognita suas pre-
ces fundere soleant: Ecclesia autem
Romana non novum introduxerit mo-
rem sed antiquum idioma Christianis
primis usitatum conservarit. Demon-
strat insuper Perronius, quod Ecclesia
Sacri Codicis lectionem Catholicis cum
Parochorum licentia concedat, ru-
des tamen, ne interpretandi licentia
pervertantur, ad explicationem a Pa-
storibus propositam remittat. Ad se-
cundum respondet, quod immersio in
Baptismate in Sacris literis indicetur,
ab Apostolis fuerit observata, & in ve-
teri Ecclesia in usum deducta, æque ac
communio sub utraque specie, nihilo-
minus tamen Ecclesia usum sic Bapti-
zandi intermiserit, & ipsimet Calvinii-

Hist. Eccles. Tom. LVI.

N stæ

Sæc. XVII. stæ intermittent. Reliquis duabus ob-
 A.C. 1618. jectionibus Perronius morte præventus,
 speciatim non respondit, quamvis de
 hisce argumentis in pluribus suis ope-
 ribus abunde egerit. Tertius denique
 tomus complectitur varia ejusdem Car-
 dinalis opera, & primo quidem tracta-
 tum de vocatione Calvinianorum Min-
 istrorum, ubi veram doctrinam non esse
 necessarium vocationis veræ signum,
 sed hanc ab interrupta Ministrorum suc-
 cessione ab Apostolis in Ecclesia visibili
 dependere demonstrat. Ibidem etiam
 continentur acta colloquii contra Mor-
 næum habitæ, præter responsum ad ar-
 ticulos in proximo colloquio discutien-
 dos, necnon confutationem opusculi
 Danielis Tilleni Calvinistæ in traditio-
 nes Apostolicas. In eodem quoque to-
 mo continentur. I. Paraphrasis in pri-
 mum versum Psalmi 122. II. sermo
 de virtutum moralium cum Theologicis
 collatione III. Oratio in comitiis ha-
 bita, necnon sermones funebres in ex-
 quiis Mariæ Stuartæ Scotiæ Reginæ,
 & Petri Ronsardi celebris Poetæ, IV.
 tres alii sermones. V. Variæ epistolæ
 VI. tractatus de virtutibus moralibus,
 VII. Ettica Aristotelis VIII. tracta-
 tus de Eucharistia pro conversione Do-
 mini Sancii, præter varia Poemata.

§. L.